

ÜZENET

A Magyaróvári Plébánia kiadványa

8. SZÁM

H
Ú
S
V
É
T
V.
V
A
S
Á
R
N
A
P
J
A

HITÜNK ALAPJAI (Jn 14, 1-12)

Furcsán kezdődik ez a nagyszerű evangéliumi olvasmány: az apostolok „buta” kérdéseket tesznek fel Jézusnak. Tamást az érdekli, hogy hová megy Jézus és hogyan tudnak majd utána menni, ha nem ismerik az utat. Fülöp mélyebbre evez, és egyenesen arra kéri Jézust, hogy mutassa meg nekik az Atyát. Ezek azért „buta” kérdések, mert Jézus már korábban többször is elmagyarázta nekik, hogy visszamegy az Atyához, akivel egylényegű, és hogy csak az mehet be a mennyek országába, aki hisz benne. Ez nem az első eset, hogy az apostolok furcsa kérdéseket tesznek fel, amelyek alighanem saját kíváncsiságukból fakadtak, nem pedig azért, hogy mélyebben megismerjék Jézust. Egyszer az érdekelte őket, hogy mikor állítja vissza Jézus Izrael királyságát, amelyben természetesen ők lesznek az első miniszterek. Máskor azt szerették volna megtudni, hogy mikor lesz a világvége.

Miután tudtukra adta, hogy kérdéseik esetleg nem is érdemelnének választ, Jézus nemcsak hogy válaszol rájuk, hanem sokkal többet mond annál, mint amit a kérdező képes volt megfogalmazni. Ez egyébként is Jézus egyik kedves tulajdonsága: mindig többet adott, mint amennyit elvártak tőle. Amikor Nikodémus feltette a kérdést, hogy hogyan lehetséges az újjászületés, Jézus elmagyarázta neki a megtestesülés titkát, miszerint úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindenki üdvözüljön. Ezúttal is sokkal többet mondott, mint amennyit az apostolok kérdezni tudtak. Jézus kifejtette nekik hitünk alapigazságait. Jézus szavaiban ugyanis felismerjük Hitvallásunk három nagy alapigazságát.

Jézus válaszában kifejti, hogy az Atyától jött. Ezt valljuk a Hiszekegyben: „Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idő kezdete előtt. Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől. Született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű és minden általa lett. Értünk emberekért, a mi

üdvösségünkért, leszállott a mennyből. Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett”. A mi Jézusunk nem csak ember, hanem istenember. A mi Jézusunk nem csak egy vallásos zseni, hanem Istentől küldött Messiás. A mi Jézusunk nem csak egy asszony halandó szülöttje, hanem a mennyei Atya halhatatlan Fia.

Jézus válaszában kifejti, hogy egy az Atyával. Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől. Született, de nem teremtmény”. A mi hitünk a háromságos egy Isten megvallásán alapul. Egy az Isten, három az isteni személy: az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Ezt a hitet valljuk minden alkalommal, amikor keresztet vetünk az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ezt a hitet valljuk, amikor kimondjuk, hogy keresztények vagyunk, mert az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében lettünk megkeresztelve. Ezt a hitet valljuk minden imánkban, amelyet az Atyához intézünk Jézus Krisztus az ő Fia által, aki vele él és uralkodik, a Szentlélekkel egyetemben.

Jézus válaszában kifejti, hogy visszamegy az Atyához. Ezt az igazságot valljuk a Hiszekegyben: „Harmadnapra föltámadt az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján, de újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat és országának nem lesz vége”. Ebből az evangéliumból megtudjuk, hogy Jézus egylényegű az Atyával. Aki Őt látja, látja az Atyát is. Aki Benne hisz, hisz az Atyában is. Ha

Jézus nem ment volna fel a mennyekbe, megmaradt volna történelmi egyéniségnek. Mennybemenetele a bizonyíték arra, hogy Jézus isteni személy. Mi benne hiszünk és nem pedig egy mitológiai képzeletben. Csak a mennyekbe felment Jézus képes szavatolni azt, amit a Hiszekegyben ismételtén vallunk: „Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet”.

(folytatás a 2. oldalon)

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket...”

(folytatás az 1. oldalról)

Az apostolok védelmében. Elmélkedésünket azzal a váddal kezdtük, hogy az apostolok „buta” kérdéssel fordultak Jézushoz. Lehetséges. De ha megfontoljuk, hogy volt bátorságuk butát is kérdezni Jézustól, akkor ez arra utal, hogy megbíztak benne. Visszatérve az evangéliumi jelenetre, vegyük át az apostolok szerepét. Merjünk kérdéseket feltenni Jézusnak. Lehetséges, hogy előbb nekünk is kérdéssel válaszol, mert csodálkozik azon, hogy kérdéseinkre nem tudjuk a választ, pedig megadta már oly sokszor. A választ kérdéseinkre megtaláljuk az evangéliumban, ez Egyház tanításában, a szentek példájában. De aztán Jézus velünk szemben is úgy viselkedik, mint tanítványaival szemben: válaszként töb-

bet mond, mint amennyit kérdeztünk. Legyen ez bátorítás arra, hogy merjünk kérdéseket feltenni Jézusnak. A Jézushoz intézett kérdés tulajdonképpen minden ima lényege. Az apostolok sok mindent meg mertek kérdezni Jézustól, pl. hogy ki közülük a legnagyobb Isten országában, hogy mikor jön el a világ vége, hogy mi lesz az ő jutalmuk, akik mindent elhagytak Jézusért. Első tekintetre buta kérdések voltak, de Jézus mindegyikre válaszolt és pedig oly módon, hogy újra magához vonzotta tanítványait, mert azok megértették, hogy Jézus minden korlátozottságuk ellenére szereti őket. Ez a mi hitünknek, imánkknak, Jézushoz és az Egyházhhoz való hűségünknek is a titka: érezzük, hogy minden gyarlóságunk

ellenére Jézus szeret bennünket.

Ha pozitív példát keresünk a bizalomtól ihletett párbeszéd imára, akkor akaratlanul is a Boldogságos Szűz Mária jut eszünkbe. Az őt köszöntő és örömhírt vivő angyalt kérdéssel igazoltatja. Hogyan lehetséges az, ahogy anya lesz, hiszen férfit nem ismer? Rövid, lényegre irányuló kérdés. Az angyal nem retten vissza, de úgy meglepődik, hogy szinte árad belőle a szó és válaszában kifejti a megtestesülés titkát, a születendő gyermek isteni eredetét, Erzsébet csodával határos terhességét. Ezek után Máriának nem marad más hátra, mint kimondani válaszát, amit képes egy szóba tömöríteni: „Fiat” – „Legyen!”

Szentmártoni Mihály SJ

**Megfelelő
elővigyázatossággal
ünnepeljük a
szentmiséket!**

Járványügyi intézkedés

Figyelembe véve a hivatalos állami előírásokat és Püspök atyánk rendelkezéseit a következőképpen járunk el templomunkban:

- A szentmiséken csak 65 év alattiak vehetnek részt!
- A 65 év feletti és krónikus betegségben (cukorbetegség, keringési vagy légzőszervi betegségben, egyéb immunbetegségben) szenvedők továbbra is otthon, a különféle internetes csatornák, illetve a Magyar Televízió által közvetített szentmisékbe kapcsolódjanak be!
- Aki betegnek érzi magát, maradjon otthon!
- A vasárnapi szentmisén való részvétel továbbra is előírás! Ugyanakkor ha súlyos ok miatt lehetetlenné válik a részvétel, helyette mindenki töltsön kellő időt imádsággal (Szentírás-olvasás, elmélkedés, éneklés) egyénileg vagy családban!
- A digitális oktatás ideje alatt a gyermekek saját és szüleik belátása szerint vegyenek részt szentmisén, a szentmisenaplókat NEM pecsételjük, azt ne hozzák ki.

A templomlátogatás és a szentmisék alkalmával nagyon figyeljünk a következőkre:

- Ahhoz, hogy az 1,5-2m távolságot megtarthassuk, padonként 1 fő foglalhat helyet, az egyik az egyik végén a másik a következő pad másik végén. Tart-suk tiszteletben a másik embert akárhogy is gondolkodunk a járványról!
- Ha egy háztartásban élők elfoglalnak egy egész padot, akkor az előttük és utánuk lévő padot hagyjuk üresen!
- A perselyadományokat a szentmise után, kivonuláskor a kijáratnál helyezhetik el.
- A higiénés előírások betartását mindenki érezze lelkiismereti kötelességének, hozzanak magukkal kézfertőtlenítőt és használják szentáldozás előtt!
- A szentgyónás elvégzésére az oratóriumban van lehetőség 17.00-17.30 között.

Megértésüket köszönöm.

Az előző számban ezen a helyen **Fülöp Tamás** teológus-hallgató cikkét olvashattuk.

Az én rózsafüzérem (4.)

Mária, a hit vándora

II. János Pál pápa rózsafüzérről írt apostoli levelét (Rosarium Virginis Mariae, 2002. október 16.) segítségével hívva szeretnék néhány gondolatot fűzni Mária-tiszteletünkhöz. Mária, a hit vándora. Az apostoli levélben gyakran megismétlődik egy szép gondolat: a rózsafüzér tulajdonképpen Jézus életének szemlélése Mária tekintetén keresztül. A Zsinat Máriát a „hit vándorának” nevezi, mert ő is megjárta a hit útját, ő is növekedett hitében, Jézus titkának megismerésében. Ő sem mindig értette az isteni hívások miértjét, de rájuk mert hagyatkozni, mert megbízott Istenben. Ezért lett az új emberiség hitének anyja, mint ahogyan Ábrahám Izrael hitének atyja. Mária életének példája és személyének varázsa fényt gyújt a mi elfáradt lelkünkben is.

Ha figyelmesen olvassuk a feltámadás utáni napok beszámolóit, felfigyelhetünk egy furcsa körülményre: az apostolok, a tanítványok bezárkózva, félrevonulva várnak. Jönnek az asszonyok és ujjongva újságolják, hogy látták az Urat, de a tanítványok nem mozdulnak. Megy a két tanítvány Emmauszba és útközben arról panaszkodnak, hogy egyesek közülük megzavarták őket olyan hírekkel, hogy látták az Urat, de nem mennek el a sírhoz, hogy megbizonyosodjanak a hír hitelességéről. Péter és János is csak jó idő után határozzák el, hogy elmennek és megnézik az üres sírt. Visszatérve elmondják a többieknek a látottakat, de azok ekkor sem mozdulnak. Végül ott van Tamás: hol mászkált az az ember egész héten, miért nem ejtette útba az üres sírt is? Mint tudjuk, Jézus is megfeddte őket pontosan azért, hogy nem

hittek mások tanúságának.

Néha talán ez történik velünk is: panaszkodunk, hogy nem tudunk hinni Isten szeretetében, gondviselő jelenlétében. De közben nem teszünk semmit a magunk részéről, hanem tétlenül várjuk a jeleket.

Nem ilyen volt Mária: ő nem ült ölebe tett kézzel és nem várta tétlenül a jeleket, hanem tudott és mert lépni, elmenni az események színhelyére, hogy személyesen vegyen részt Jézus életének titkaiban. Az angyali üdvözlés után, amikor arról kapott hírt, hogy rokona Erzsébet is gyermeket vár, sietve indult a helyszínre, nem azért, mintha nem hitt volna, hanem azért, mert úgy érezte, hogy ott a helye, ahová Isten csodái várják.

Megfontolhatjuk azt is, milyen csodálatos, hogy Mária minduntalan felbukkan Jézus nyilvános életében: ott van a kánai menyegzőn, az első csoda színhelyén, aztán újra felbukkan Jézus nyilvános életében („Anyád és testvéreid keresnek”), majd Jeruzsálemben, a keresztúton. A kereszt tövében is megtalálja helyét, amikor a tanítványok már messzire futottak. Elmegy a tizenegyhez, amikor a mennybemenetel után a Szentlelket várják. Mária tehát nem tétova lélek, hite nem a tehetetlen várakozás hite, hanem te-

vékeny, erős hit.

A tevékeny hit Máriája a mi hitünk útmutatója: amikor úgy érezzük, ránk szakad a bizonytalanság, beborul fölöttünk az ég, sötétbe veszik előttünk az út, mi se álljunk meg tétován, hanem nyújtsuk ki kezünket, gyűjtsuk meg értelmünk világosságát és meglátjuk Isten nyomait! Nyissuk ki a Szentírást és válaszra találunk! Hogy ezek a lépések lehetnek egészen aprók is, szemléltesse egy naiv kis példa az atyák életéből.

Egy fiatal novícius jött mesteréhez, hogy elpanaszolja neki, mennyire száraz a lelke, nem tud imádkozni, ezért arra kéri őt, mentse fel a közös imák és istentiszteletek alól, mert úgy érzi, csak kétszínűsködik ott. Az idős mester ezt válaszolta: „Ha már nem tudsz imádkozni, akkor menjél és figyeld, hogyan imádkoznak testvéreid”. Hasonlót mondhatnánk a lelki élet egyéb területeire is: ha nem tudunk szeretni, tűrni, szenvedni, szolgálni, dolgozni, stb. akkor nézzük azok életét, akik ezt előttünk tanúsították. Tulajdonképpen ez a lelki olvasmány is a célja, amely hagyományosan a szentek életének olvasása volt. Hála Istennek, a példák nem hiányoznak napjainkban sem.

Ha a rózsafüzérről gondolkunk, akkor mindennek előtt Teréz anya jut eszünkbe, akit aligha tudunk elképzelni úgy, hogy a rózsafüzért nem tartja a kezében. De Isten megajándékozott bennünket más példaképekkel is: Apor püspök vértanúságával, Batthyányi doktor nagylelkűségével, Mindszenty bíboros rendíthetlenségével, stb.

(folytatjuk)

Szentmártoni Mihály

jezsuita atya

gondolatai a

rózsafüzérről.

Liturgikus rend 2020. május 10 - 17.

• Május a Boldogságos Szűzanya hónapja. **Naponta 17.30-kor elimádkozzuk a lorettói litániát.** Akik megtehetik, vegyenek részt rajta templomunkban, akik nem, otthonaikban csatlakozzanak ebben az időpontban az imához és így köszöntsük együtt Égi Édesanyánkat kérve közbenjárását.

• A járvány ideje alatt továbbra is mindennap kihelyezem az Oltáriszentséget 17.00-tól, hogy mindazok, akik nem tudnak eljönni a templomba, legalább lélekben és imádságban egyesülhessenek velünk. Ennek keretében imádkozzuk el a litániát, majd 17.50-kor a már megjelentetett imádságot, 17.55-kor pedig – amikor a harang megszólal – fogadjuk otthonainkban a szentségi áldást, mivel a templom ajtajából szentségi áldásban részesítem az egész várost.

• Idén is **rendelkezhetünk a személyi jövedelemadónk kétszer egy százalékaról.** Adónk első 1%-át ajánljuk fel a **Magyar Katolikus Egyház** részére a **0011** technikai számon és buzdítsuk katolikus ismerőseinket is, hogy támogassák adójuk első 1%-val egyházukat. Mivel a második 1%-ot valamely közhasznú alapítvány javára ajánlhatjuk fel, szeretettel ajánlom az adó második 1%-ának felajánlását a **Hildegard Óvoda Alapítványa** javára, melynek adószáma **18536137-1-08.**

Imádkozzunk a keresztelendőkért, házasulandókért, a betegekért és az elhunytakért!

A feltámadt Krisztus áldása kísérje mindennapjainkat az előttünk álló héten és őrizzen meg bennünket minden bajtól!

Bodó Zoltán plébános

Meghallgatott imádság

*Erőt kértem az Úrtól, -
s ő nehézségeket adott,
melyeken megedződtem.*

*Bölcsességért imádkoztam, -
és problémákat adott,
melyeket megtanultam megoldani.*

*Előmenetelt óhajtottam, -
gondolkodó agyat és testi erőt kaptam,
hogy dolgozzam.*

*Bátorságot kértem, -
és Isten veszélyeket adott,
melyeket legyőztem.*

*Szeretetre vágytam, -
és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket,
hogy segítsék rajtuk.*

*Kegyes jóindulata helyett
alkalmakat kaptam a jóra.*

*Semmit nem kaptam, amit kértem,
és mindent megkaptam, amire szükségem volt.
Meghallgatta imádságomat!*

Vas		8.00	† Kálmán József és Szabó Sarolta szülőkért
		9.00	† Ernő férj, édesapa, nagypapáért
	HÚSVÉT V. VASÁRNAPJA	10.30	† Róbert férj, édesapa, nagypapáért
		18.00	† Mária nagyszülőért és † családtagokért
H	<i>Boldog Salkaházi Sára szűz és vértanú – e</i>	7.00	pro populo
		15.00	Bors Imréné Papp Anna temetése (rég)
K	<i>Szt. Néreusz és Szt. Achilleusz vértanúk v. Szt. Pongrác vértanú – e</i>	18.00	hálából házassági évfordulón
Sz	<i>Fatimai Boldogságos Szűz Mária – e</i>	18.00	hálából Istennek, valamint † Anikóért, Terézért és Piroskáért
Cs		18.00	hálából élő családtagokért
P		18.00	† Margitért, Jánosért és Bálintért
Szo	<i>Nepomuki Szt. János áldozópap és vértanú – e</i>	18.00	Kálmán és Jaborek család † tagjaiért
Vas		8.00	† János férj, édesapa nagypapáért
	HÚSVÉT VI. VASÁRNAPJA	9.00	† Megyimori Piroška és Galántai János szülőkért
	(ma van a főpásztor kinevezésének évfordulója)	10.30	† Mihály és Terézia, István és Erzsébet szülőkért, valamint † nagyszülőkért és hozzátartozókért
		18.00	† Anna édesanya, nagymamáért és † családtagokért

MOSONMAGYARÓVÁRI
SZŰZ MÁRIA KIRÁLYNŐ
ÉS SZENT GOTTHÁRD
RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

9200 Mosonmagyaróvár, Szent László tér 1.

Telefonszám: 96/205-050
E-mail: magyarovar.plebania@gmail.com
Web: www.magyarovar.plebania.hu
Facebook: <https://www.facebook.com/magyarovaritemplom/>